

Errata til Ole Togeby: Tiderne følge - hos Mikkelsen

s. 142: Læs:

Hvis reglen gjaldt som en regel om acceptabilitet sådan som Chomsky definerer acceptabilitet (Chomsky 1965), skulle man ikke kunne finde nogen eksempler på de 18 grå konstellationer. Det kan man imidlertid godt. Det Mikkelsen – og jeg – beskriver, er altså ikke sprogets regler om acceptabilitet, men regler for hvad bestemte konstellationer af former kan betyde når folk kommunikerer ved hjælp af sproget dansk. Mikkelsens regel siger således at der gives kompositionelle tolkninger af alle de regelmæssige konstellationer α - σ , mens der med den generelle regel ikke umiddelbart gives kompositionelle tolkninger af formerne a-r, og at meningen med eventuelle forekommende eksempler af denne type således kræver ekstra forklaring på deres mening og tolkning. Grammatikken beskriver altså ikke den biologiske mekanisme der genererer alle acceptable sætninger, men angiver hvordan formerne får mening og betydning der er fælles for alle i sprog-samfundet.

Man kan i det hele taget ikke dokumentere at man på dansk “ikke kan sige eller skrive”, fx *han havde vidst at hun er kommet* (konstellation n), men det er et godt indicium for at denne konstellation ikke umiddelbart giver nogen særlig mening, at man ikke i et større korpus kan finde bare et eksempel på den. Omvendt vil fundet af bare et par genuine eksempler kræve en særlig redegørelse for meningen.

Jeg vil nu gennemgå alle de grå eksempler a-r, dvs. eksempler som ikke følger Mikkelsens generelle regel om tidernes følge som siger at nutider i ledsætningen giver nutider i ledsætningerne, og datider datider.

S. 160. Læs:

NN ved ikke at P: $\square P \ \& \ \sim(NN \ a \ P)$

NN ved at ikke P: $\square \sim P \ \& \ (NN \ a \ \sim P)$

NN tror ikke at P: $\diamond P \ \& \ \diamond \sim P \ \& \ \sim(NN \ a \ P)$

NN tror at ikke P: $\diamond \sim P \ \& \ \diamond P \ \& \ (NN \ a \ \sim P)$